

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja,
ilmeysty Astoriassa, Oregon, joka päivä
päättää sunnuntai.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the
Western States. The only Finnish daily in
the West. Published daily, except Sunday,
at Astoria, Ore., by the Western Work-
men's Publishing Society.

ANTTI J. PARTAN, Manager.
Advertising rates in effect July 1, 1914, 40
cents per inch. Special discount is allowed
for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Entered as second-class mail matter July 18,
1912, at the post-office at Astoria, Oregon,
under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta, \$4.00 6 kuukautta, \$2.25
3 kuukautta, \$1.35 1 kuukausi, .50
Suomen ja muualla ulkomailla:
Yksi vuosikerta, \$6.00 6 kuukautta, \$3.50
3 kuukautta, \$2.00 1 kuukausi, .75

SUBSCRIPTION RATES:

In the United States and Canada:
One year, \$4.00 Six months, \$2.25
Three months, \$1.35 One month, .50

Ilmoitushinta 40c palstatumalla. Kuolessa-
ilmoitukset \$1.50 kerta ja muistovaroilla
\$2.00 kerta. Kuolessa, syntymä ja avioliit-
toilmoitukset 50c kerta, haluustaan-
ilmoitukset 25c kerta, naima-
ilmoitukset \$1.50 kerta, avioero-ilmoitukset
\$1.00 kerta. Seisovien ilmoitukset sojuun-
en mukaan. Satunnaisia ilmoituksia
tullee harvoin suoraan. Englannin
viikkilehti suomenkielinen vapaaehtoinen.
Hänsästä sijaitsee 10 minuuttia Duane katu-
jen kulmassa. Telefonti: Konttori 355,
toimitus 832.

Köyhälistövallan me-
nestymisen edelly-
tykset

I.

Tekekö johtajavalta voiton
mahdolltomaksi?

Koko sen ajan kuluksessa, kuin
sosialistista kasvatustyötä on
tehty ja sosialistista yhteiskunta-
oppeja on levitetty, on esiinty-
nyt vastustajien joukossa niitä,
jotka ovat epäilleet sosialismin
teorian todenperäisyyttä ja käy-
tännönsoveltuvaisuutta. Eikä
niitä puutu nykyisinkään, jol-
loin kapitalistisen järjestelmän
pystyyspitäjänsäkin jo täytyy a-
littuineen ottaa käytäntöön yhi-
teismistijärjestelmän ennen
niin kunniaa pidetyn yksityis-
omistuksen tilalle.

Ne jotka eivät ole suorai-
sesti epäilleet sosialismin teori-
oita, ovat kuitenkin esiintyneet
sosialistisen liikkeen suhteen pes-
simistisinä, peläten sille käyvän
samaten kuin aikoinaan kävi al-
kukristilliselle kommunistiliik-
keelle, josta jolliloillen muodos-
ti johtajiston ja sitte lopulli-
sesti vallanpitäjän liike, jossa
ei enään ollut jäljellä varjoakaan
niistä opeista, joiden inostama-
na ensimmäisten kristillisten se-
urakuntien jäsenet olivat taiste-
leet ja uhranneet.

Että sosialistisella liikkeellä ei
ole sellaista vaaraa, on osoitettu
riittävä selvästi jo aikojä sitte.
Sosialistisen liikkeen olisi yhtä
mahdoton muuttua johtajien liik-
keeksi, kuin alkukristillisen kom-
munismin oli pysyä joukkojen
liikkeenä, sillä sosialistinen liike
on alunperin joukkojen liiket-
tä, taloudellisesti kehitykselle
perustuvaa yhteiskuntaoppeja, ei-
kä jonkun nerokkaan yksilön
keksimä järjestelmä, joka aika-
sa kukoistettuaan menettää ei-
linvoimansa ja lakastuu jälleen,
kuten kaikkien kommunististen
yritysten on käynyt.

Sosialistisen liikkeen menesty-
minen on mahdollista vain jouk-
kojen tietoisuuden perusteella.
Elleivät sen kannattajat ole sel-
villä yhteiskunnallisista suhteis-
ta, s. o. siitä mihin kapitalisti-
nen järjestelmä on pakosta ke-
hittymässä, niin koko liike on
onttoa haaveilua, jota pitää pys-
tyssä hetken paremman hapuilu,
mutta jossa umpikujaan ajautu-
minen on mahdollista silloinkin
vielä, kun kaikki taloudellisen
kehityksen synnyttämät teknilli-
set edellytykset köyhälistön voi-
tolle ja voitokkaan luokan
pysymiselle jo ovat olemassa.

Sosialistisen liikkeen johtaja-
liikkeeksi luuttumisen olisi mah-
dollista vain siinä tapauksessa,
että yhteiskunnalliset luokka-
vastakohdat eivät olisi niin sel-
vät ja jyrkät kuin ne nykyajan
yhteiskunnassa ovat. Nykyisin
se on aivan mahdotonta, kuten
osottautuu juuri niissä maissa,
joissa sosialistijohtajien enem-
mistö sodan alussa antautui hal-
lituksen kannattajaksi. Saksan
ja Italian nykyiset tapahtumat
ovat siitä selvimpiä esimerkkei-

nä. Työväestön laajat joukot ei-
vät sellaisenaan vaaran uhates-
sa kuin maailmansota oli, voineet
liikehtiä niin nopeasti kuin junk-
kerien hyvin järjestetty sotilas-
laitos, joten alussa näytti siltä,
kuin olisi puolueen jäsenistön
varsinainen enemmistö ollut ni-
den johtajien takana, jotka aset-
tuivat junkkerivallan anastuspyr-
kimyksiä kannattamaan.

Mutta siten ei ollut laita todellisuudessa. Järjestöjen jäsenistö
oli vastaan koko sotaa ja sen
nykyiset mahtavat nousupuus-
kat osottavat, että se on toista
mieltä kuin edustaja-enemmistö,
jonka toiminta näkyy jo saavan
ansaitun tuomionsa.

Jos näillä joukoilla ei olisi ol-
lut itsellään selvää katsantokan-
taa vallitsevista yhteiskunnalli-
sista suhteista ja jonkinmoista
selvää sosialististen oppien tun-
temusta, niin ne olisivat neuvot-
tomina alistuneet sortovalian li-
keen alle, kuten tapahtui kristi-
illisten seurakuntien jäsenistön
sitten jälkeen kuin johtava papi-
sto kavalta liikkeelle vallanpitäjien
aseeksi köyhälistöä vastaan. Sel-
laissakin puristuksessa, kuin
Saksassa on sodan aikana vallin-
nut, puhkesi työväestön keskau-
dessa ilmi kapina johtajavaltaa
vastaan niin lyhyessä ajassa,
kuin sodan alkamisesta on kul-
unut. Saatetaan väittää, että
normaalioloissa ei sellaista kapi-
nallisuuden ilmausta olisi sattu-
nutkaan, ja että siis sodan varsi-
nainen puristus sen aiheutti,
mutta varma on, että jos Sak-
san sosialistipuolueen enemmistö
toli oli rauhan aikana jossakin
eduskunnan istunnossa suostu-
nut sellaiseen sotilasmieliseen
myöntämiseen, kuin se teki elo-
kuun neljäntenä päivänä, v. 1914,
niin olisi sellainen päätös ku-
mottu ilmeä pitemmittä mutkit-
ta. Sodan painostus ja kaikkien
kansalaisten pankien riisto teki
hallitukselle mahdolliseksi estää
työväestöä ennen lausumasta
julkii mielipidettä.

Johtajavalta voi menestyä so-
sialistisessa liikkeessä vain si-
hen saakka, kuin se tyydyttää
enemmistön ajatuskantaa ja pyr-
kimyksiä. Mutta kun se käy sen
kansan ristiriitana, niin kukistuu
se, voimatta vahingoittaa suu-
restakaan liikettä. Amerikan so-
sialistipuolueen keskuudessa ta-
pautuneet herraskaiten eroami-
set ovat niinkään selvänä oso-
tuksena siitä, miten suurimmas-
sakin arvossa pidetyt johtajat
menettävät pian kunnioituksensa,
asettuessaan joukkojen pyrkimy-
ksiä vastustamaan. Presidentin-
ehdokkaana niin snurta huomio-
ta herättänyt Allan Benson ja
kaikkialla kirjailijana ja pulu-
jana tunnettu John Spargo jai-
vat syrjään kuin kuolleet, vä-
hääkään hidastuttamatta puolue-
en toimintaa. Ja jos missään
maassa voidaan sosialisten
liikkeen sanoo olevan johtaja-
kunnioituksen pilaaman, niin on
se sitä Amerikassa, jossa koko
työväenliike on vielä kautta-
taan enemmän yksilöitten ym-
päille ryhmittymistä, kuin sel-
vää luokkatietoisuutta ja itsenäistä
toimintaa.

Mutta jos kerran täällä ei ole
mahdollisuutta johtajien muut-
taa sosialistista liikettä vallanpi-
täjien tarkoituksia palvelevaksi,
niin paljon vähemmän on sel-
lisiä mahdollisuuksia, tai oikeam-
min pelkoa sellaisesta, muualla.
Köyhälistön voiton mahdolli-
suuksien tielle ei johtajavallan
suojaksi voida asettaa esteitä, sillä
köyhälistöliikkeeseen johtajat eivät
ole liikkeen toimintaohjelman
määräjä, vaan joukkojen talou-
den täyttämöpanijoita. Totta
kylläkin on, että sosialistinen
liike on paikoin pakotettu
neuvottelemaan ja ottamaan osaa
tavallaan jonkinlaisiin sovitte-
luhin ja porvarivallan kanssa.
Mutta sellainen sovitte-
lu on konikauppojen tekemistä, jossa
johtajat pelaisivat omaa peliään
joukkojen seläntakana, kuten on
laita esim. täläläisessä unioni-
tisessa liikkeessä. Sosialistisessa
liikkeessä määrää joukkotahon
ne perusteet ja ehdot, joiden
puitteissa sovitte-
lu saattaa tapahtua, eivätkä johtajat niitä eh-

toja, joiden rajoihin sisältyviin
myönnetyksiin köyhälistön on
tydyttävä. Ja tällainenkin so-
vitte-
lu on mahdollista vain mää-
rättyssä tilanteissa, kuten esim.
lainlaajitajuuksissa, joissa ote-
taan niin paljon myönnetyksiä
kuin mahdollista, vaikka ei voi-
dakaan saada kerralla koko kapi-
talistista yhteiskuntaa kumoon.

Sosialistisen liikkeen edustajat
eivät ole sellaista johtajajoukko-
ja, joka porvariston kanssa sovit-
telessaan voisi asettaa omat
persoonalliset etunsa etualalle,
siis sovitella ja kaupitella omien
etujensa mukaan, vaan ne ovat
köyhälistön joukkoedun puolesta
taistelevaa palveluskuntaa, jonka
toimintaa valvoo käskijänsä,
köyhälistö itse, mitä tarkimmin,
ollen aina valmis erottamaan vil-
kasta suhteesta riittävän laajat ja
esimerkkejä olisi melkein niin
monta kuin on ollut vilpeli-
jäkin. Siinä suhteessa eroaa
sosialistinen liike oleellisesti u-
nionistisesta, jonka johtajisto on
todella muodostunut sellaiseksi
ylimystöjoukoksi, jonka poista-
minen työväestön harteilta ei o-
le enää helppoa.

Nykyajan köyhälistön yhteis-
kunnallinen merkitys on se per-
usmahti, joka tekee työväestölle
mahdolliseksi itse olla liikkeen-
sä käyttövoimana. Nykyajan
köyhälistö on, kuten Kautsky
selittää, "työn köyhälistöä ja se
tietää, että koko yhteiskunta le-
pää sen harteilla. Sen ohella
kapitalistinen tuotantotapa yhä
enemmän siirtää tuotannon pai-
nostettua maalta teollisuuskes-
kuksiin, joissa henkinen ja valti-
ollinen elämä voimakkaammin
sykkii. Ja näiden työtehtä-
tarmokkaimmat ja nerokkaim-
mat kaikista, muodostuvat nyt
aineksiksi, joiden käsissä koko
yhteiskunnan kohtalo on."

Sellaisen köyhälistön tarvitsee
vain itsetietoisesti liikehtiä, pu-
dottaakseen koko johtajajoukon
ja koko yhteiskunnallisen loisi-
eläjälauman harteiltaan. Mitä e-
dellytyksiä siihen tarvitaan, siitä
seuraavassa.

Riisto huipussa

(True translation filed with the Postmaster
at Astoria, Ore., Feb. 4, 1918, as required
by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Kun kapitalistisen järjestelmän
vallassa työläisiltä kielletään
mahdollisuus käyttää tuotannon-
välineitä, seuraa siitä nälänhätä.
Se on jokaiselle tunnettu totuus.
Eroitus työmiehen päivän palkan
ja päivittäisten elinkustannusten
välillä on niin vähäinen, että
säätöt hupenevat varsin pienik-
si parhaimpina aikoina. Ja
nyt kun rahan osasto on alen-
nut niin paljon, ovat työläisten
säätöt siinä pienemmät.

Siitä syystä olisi ollut tarpeel-
lista, että silloin kun annettiin
määräys teollisuuslaitosten sul-
kemisesta hilen säästämiseksi
olisi otettu huomioon myöskin
niiden työläisten asema, jotka
sitte jäivät työttömiksi. Niillä
hän ovat perheet elättäväänään,
ja jokainen määräs joka ajaa
heidät erilleen tavallisesta työ-
stään, josta he saavat elintar-
peensa, merkitsee heille nälkää
puutetta ja kärsimyksiä.

Mutta sensijaan että tätä asi-
alla olisi huolellisesti harkittu, a-
setti tohtori Garfield vastusta-
maan sitä, että jotkut odottivat
työntekijänsä maksavan työläi-
silleen tavallisen palkan siltäkin
ajalta kuin tehtaat olivat sei-
sauksissa.
Palkkoja siltä ajalta ei mak-
settuakaan, ja jokainen joka on
ollenkaan tutustunut yhteiskun-
nallisiin suhteisiin, olisi jo etu-
kuten tietänyt, että sellaista ei
tulla tekemään. Työntekijä,
varsinkin nykyaikainen työntee-
tälä: korporatiosi, pitää työ-
läistä vain kauppatavarana, jota
hän ostaa sen työvoiman takia
ja maksaa siitä vain silloin kun
sitä käytetään. Sellainen käsite
työntekijöistä on seuraus kapita-
listisesta järjestelmästä; se on
kokoanaan erilainen kuin oli
tissajan patriarkaalinen käsitys
työntekijästä maa- ja henkijö-
jousjärjestelmän vallitessa. Sel-
lainen käsite oli vallalla vielä

maaorjunden kukistuttuakin,
mutta kun työntekijät muos-
tuivat sieluttomiksi korporat-
sioneiksi, niin käsite työläisistä-
kin sellaisenaan muuttui uudem-
manakaisiksi, kapitalistisia i-
hanteita vastaavaksi.

Sellaiset suhteet eivät ole su-
kulaisuussuhteita työntekijäin
ja työläisten välillä, joiden val-
litessa työntekijä tunnustaisi
missään suhteessa olevansa vas-
tuunalainen työntekijän hyvin-
voinnista. Ne ovat puhtaasti
kauppa-suhteita, joiden alaisena
toisen taistelu maksakseen niin
vähän kuin mahdollista, ja toi-
sen saadakseen myymästään ta-
varasta niin paljon kuin suinkin
voi, ovat kummankin omaa
tasapuolista oikeutta. Marx tut-
ki tätä ilmiötä perinpohjaisesti ja
selitti, että niiden väliset suhte-
et riippuvat kummankin puolen
voimista. Nykyisissä oloissa
on kaikki voima kapitalistien
puolella, sen perusteella muuttui
tohtori Garfieldin määräys, joka
tuotantolaitosten sulkemisen
nähdessä esiintyi mahtikäskynä,
vain lieväksi pyynnöksi, vieläpä
varsin lieväksi pyynnöksi, mikäli
työläisille maksettava palkka oli
kysymyksessä. Vain sosialistinen
näkökanta on selvä siinä suh-
teessa miksi siten on laita, sa-
moin kuin siinäkin, miksi eivät
entisaajan patriarkalliset suhteet
työntekijän ja työntekijän vä-
lillä enää vallitse, kuten eräät
reformistit ja unionistit näyttä-
vät ajattelevan että niiden pi-
täisi vallita. Työntekijä toimi
vain niiden voittojen vuoksi, joi-
den hän saa palveluksessaan pitä-
mältään työvoimalta. Työntee-
tälä tietää, että sen työvoiman
kannassa joka ei ole hänen palve-
luksessaan, ei hänellä ole sen e-
nempää tekemistä kuin Mars täh-
den asukasten kanssa. Miksi pi-
täisikään hänellä olla toisenlaisia
ajatuksia? Eihän hän ole vas-
tuunalainen työläisistä. Sellais-
ta velvollisuudesta vapautettiin
hänet silloin kuin henki- ja maa-
orjuus lakkautettiin. Siinä suh-
teessa selvenivät hänen luok-
kavaistonsa päivä päivältä; aino-
astaan asemaansa tunteamattomat
työläiset ovat edelleen siinä har-
hakäsitteessä, että heillä on jo-
takin oikeuksia työntekijäin
nähdessä, jotka heidän työvoima-
sa ostavat.

Tällaisissa suhteissa muuttuu
kapitalistinen järjestelmä vas-
tuunalaisuudettomimmaksi ja
kylmäverisimmäksi järjestelmäk-
si mitä koskaan on ollut ole-
massa.
Ja sellainen se onkin. Ja si-
inä on syy, miksi sosialistit tah-
tovat sen poistaa. Vain asiaa kä-
sittämättömät ajattelevat, että
tämä järjestelmä voidaan korjata
asettamalla uudelleen voimaan
samat suhteet jotka toisinaan
vallitsivat silloinkin kun orjai-
nomistajat olivat hyviä isäntiä ja
työntekijä oli kuuliaisia or-
jia, jolloin joissakin tapauksissa
riistajan ja riistettyn välillä val-
litsivat tavallaan idealistiset suh-
teet.

Mitään sellaista ei nyt ole o-
lemassa. Missä paikoin siten on
laita, joltu se siitä, että joko
työläiset tai työntekijät ovat
tietämättömiä aikamme järjestel-
män pyrkimyksiä. Enemmän
totuudemmaksi on paikkain
sapiittavaa johdonmukaisuutta on
siinä, joka selittää tämän jär-
jestelmän mistään välittämättö-
maksi riistojärjestelmäksi, jonka
vallitessa työläisten riistäminen
on poistettu.

Todellisuudessa on riisto jo
täydellisesti, kohonnut kehii-
tyksensä huipulle. Se ei enää
voi tulla sen tehokkaammaksi.
Se on tuomittu häviämään, ja
aika on tuleva, jolloin nykyisin
työntekijäin ja työläisten väli-
lä vallitsevat suhteet kuuluvat
menneisiin seikkoihin; silloin ei
ole enää eikä orjai-
nomistajia eikä työntekijöi-
miä. Mutta tämän maailman toi-
von, teollisuus-kansanvaltaisuus-
jous, totuutunista ei ollenkaan
jouduteta työntekijäitä kiroile-

malla, sillä tuntein järjestelmän-
tuntevat omansa. Herätäkää työ-
s vastuunalaisuuden paljon pa-

remmin kuin monet työläiset
tuntevat omansa. Herätäkää työ-
läiset! — The Call.

MAILMANKATSOMUKSIA

Toverittaren toimittajaksi
on valittu toverit Maiju Nurm-
lshpemingistä, Minn.

PARI SUURVALTOLLISTA
KYSYMYSTÄ

(True translation filed with the Postmaster
at Astoria, Ore., Feb. 4, 1918, as required
by the Act of Congress October 15th, 1917.)
on lähetetty vastattavaksemme. Nyt
ei tosin ole oikea aika sellaisia ky-
symyksiä kunnollisesti käsitellä. To-
verin joka numero nuuskitaan tar-
koin, sillä niitä on, jotka etsivät ti-
laisuutta voldsensa meitä "sanois-
sa solmia". Kysymykset ovat tälai-
set:

1. Mitä tarkoittaa "vapaa meri",
kun on kysymys sotivien maiden
rauhanehdoista? — Eikö sitte ole ol-
lut vapaa meri näihin asti ennen so-
taa, Saksankin käydä kauppaan Eng-
lannin ja sen alusmaiden kanssa? O-
hkan esim. Yhdysvalloissa oli
Saksan teollisuustuotteita myytävänä
kaikkialla — vai verottoa ko hallitus
sillä mahin tuodessa, vai mitä se
"tuli" on? Eikö tullikann korkeus
perustu valtojen yhteisiin sopimu-
ksiin? Onko ulkomaisten laivojen
maksettava satamien käytöstä aivan
mielivaltaisiä vuokria?

Vastaus. Merien vapautta ennen
sotaa voidaan ylimalkaan pitää ty-
dyttävänä. Kun brittiläinen kauppa-
laivasto tonnimäärältään oli yhtä
suuri kuin kaikkien muiden maiden
kauppalavastot yhteensä, voi Suur-
britannia pitää puolensa kilpailussa
käyttämättä hyväkseen niitä kristy-
seinoja, joita sen vallassa olisi ollut
käyttää. Sen käsissään olivat kaikki
tärkeät patrolliasemat kaikkien
maailman kauppareitien varilla ja o-
vat vieläkin, esim. Englannin kanalla,
Gibraltar, Malta, Suezin kanava, A-
den, Singapore, Hongkong jne. Riip-
puu Suurbritannian hyväntahtoisuu-
desta, mihin tarkoituksin näitä ase-
mia käytetään. Suezin kanava, yksi
maailman tärkeimpiä väyliä, on tosin